

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

18 Temmuz 2012 Çarşamba Sayı: 2012 / 30 2 TL (KDV Dahil)

1078

LeMan

Diyarbakır'daki "Özgürlük İçin Demokratik Direniş" polislin sert müdahalesiyle engellendi. Diyarbakır adeta savaş alanına döndü, aynı saatlerde Kocaeli Stadyumu'nda partililerine seslenen Erdoğan, Esad'a yüklendi. Ne katliamcılığı, kaldı ne diktatörlüğü...

PAT! KÜT! KÜRT!

KART KURT
KÜRT'DEN BURALARA
GELDİK!..

PANTOLON

16 Temmuz

Pazarlesi

"Lüks vanitalar (uzaktan kumandalı) kullanabime" Vergisi, Son ödeme günü!

Günün Sözü:

"Yanımdaki odaklı güzel bi kadri de benimle birlikte markette karpuz sepyordu. Ona yardımçı olmak, ve bu bahaneyle kur yapmak istiyordum. Na yazık ki, karpuzlardan anlamıyordum yav! Kim anlıyor ki?"

Günün Hobisi:

Şişede market
-Buradaşında biblot
-Kupon bittirme!
-Kibritlen Ev!
-Tışörtten Uçak!

* 9. dereceden Mîmîr Kovalev, o sabah her zamankinden erken uyanı. Yatağında gerrîd, uşağına masanın üstün on far ayarını çekmiş ve ışığı. Gece yatağın burnunun duğu bir süreye bakacak! Ama büyük bir pışıkla, burnunun bulunduğu yeri dümdüz gördü. Eyleye yekâde! Evet buru yende değış. " Bir delinin hatıra defteri" / Gogol

toka

Nerdesin?..

Manava mı gittin? Aniden beliren misafirlere ikramlık karpuz almaya mı gönderdiler seni? "Dünden kalan yarım karpuz noldu anne?" diye sordun, "Bi kilo da kiraz al" diye cevap geldi de mi?.. E yetmez tabi, misafirle beraber yedi sekiz kişi olmuştur evde, kime yetsin yarım karpuz. Boşver, git al, hem evden daha serindir dışarı. İyidir dışarı çıkmak. Karpuz da iyidir ayrıca, dolapta biraz bekleyince.. serin serin, çok leziz ve acayip faydalı. Yalnız misafirler yatıya geldiyse, bu gece tuvalet trafiği pek olur evde. Odan tuvalete yakınsa, yandın sen. Uyku yok sana. Sabaha kadar işer çünkü misafirler karpuzdan ötürü...

Ya da, balkondan sokaktaki asfalt çalışmasına bakıyosun şu an belki.. ne zor iş de mi bu sıcakta? On trilyar maaş almaları lazım bu havada asfalt yapan işçilerin. Acaba bu havada bu kadar ağır bi işin üstesinden geldikleri için acayip sabırlı ve dirayetli insanlar mıdır, yoksa sinirli mi oluyolardır? On trilyor da almiyolar zaten, maalesef. Bence çok sabırlılar, sence? Bence öyle.. Sence?.. Çok zor bi işe çok uzun süre dayanabilmek çok zor. Sen dayanabilir misin çok zor bi işe çok uzun süre?..

Misafir gitse de nefis yaprak sarmaya dalsam diye mi bekliyosun yoksa? Arada bi, su içmeye gidiyom ayaklarında mutfaga süzülüp zaten tencereyi yanılamışsındır gibi bi

his var içimde ama hadi neyse. Yaprak sarma, genellikle düz misafirlerden, hele de kalabalıklarsa, saklanan bi besin.. yapması zor, meşakkatli diye... misafire daha normal yemekler sunulmuş, yenilip içilmiş.. tam sofradan kalkmak üzereyken, "Aaaa, dolapta bi tencere dolusu nefis yaprak sarma var, onu da çıkarsaydık keşke, onu niye çıkarmadık yaa?" desene bi baarakar, ortaya doğru...

... ya da dur dur deme.. yahu duuuuorrğğğ.. ağığğğh, naaptın sen moruk? Hemen de herşey kaniyon ha, naaptın!.. Şaka dediydim.. Bak şimdi, tam şu an, ebeveynin yüzündeki ifade var ya?.. Hah. İşte o öfke. Çok fena öfke hem de. Misafirler gittikten sonra yiyeceğin şey şu dakadan sonra artık yaprak sarma mı olur, çok pis fırça mı olur, zopa mı olur, bilemem. Mesuliyet kabul etmiyorum. Bakacaksın... Bari hemen bulaşıkları filan yıka da şeyolsun.

Kimbilir nerdesin ama, belki bambaşka bi yerlerdesin. Ne biliyim... Belki şehirlerarası otobüsle geçerken görüp de hep imrendiğim, müstakil evinin kapısının önüne kilim minder filan koyup çekirdek çitleyenlerin arasındasındır. Eğer ordaysan, büyük hayranımın, onu diyim. Acayip imren-

diğim bişey. Ev, sokak, cadde, bahçe diye aşırı ayrımlar yok sizin orda. Biz burda büyükşehirde pis, bunaltıcı apartman dayrelerinde gereksiz bi tecrit, dışarda mis gibi rüzgar varken evlerin içinde sıcaktan ısılik olasıya... Dışarda akşam hava daha iyi, dışarda durabilmek o iyi.. de sokakta oturmak yok burda. Anca bi kafeye mafeye oturan, para vermek suretiyle bişeyler yiyip içecen. Anca öyle.. Yoksa bırak sokakta oturup çekirdek çitlemeyi, yolda yorgunluktan mahif olsan bile bi sanise oturup soluklanacak bi bank bile yok buralarda. Bedava oturulmasın, 'boş boş' oturulmasın, illaaa bi para harcayalım, tüketelim, tüketelim.. alalım verelim, ekonomiyi can verelim.. anca öyle. Ekonomiye can veriyoz biz mütemadiyen büyük şehirlerde. İğrenç bişey büyük şehir, ben sana diyim. Herkes sizin oralara kaçıy moruk.

Durumu olan, kaçabilecek olan herkes. Beni soracak olursan, iyiyim sağol. Tatile gidemedim henüz, belki giderim, belki gidecem, belki gidebilsem de gıtmeyebilirim. Bilmiorum. Belirsiz daha. Bari burda yürüyüm mürüyüm diye, anca öyle. Beykoz sahilde yürürken, şnorkel yerine 'su borusu' diyen çocuk gördüm bugün. Denizde akra-

niyla yüzüyolardı bunlar. Yedi sekiz küşür yaşlarındalardı. Arkadaşına 'Su borusumu versene Hakan..' dedi, 'Su borusumu ver çabuk, dibe bakacam' dedi... 'Su borusumu!.. Dimdirek, dümdüz, pırl pırl. Şnorkel'di, deniz maskesi sett'ydı, zartı zurttu, hedede hödödö yok; direkman 'Su borusumu'.. Az, öz, net, sade... Ohmis... Sapsade anlattı merakını, ufak bünye. Sade ne güzel bişey he mi? Az ne güzel bişey... Sade'nin, az'ın görkemi gözlerimi kamaştırıyo. Bi şeye aşırı sevinmekten ağlamam lazım gelirse, bu yüzden ağlarım ben. 'Sade' yüzünden ağlarım. O kadar güzel bişey sade. Bi şeye aşırı sevinmekten gülmem lazım gelirse de hakeza... 'Sade' yüzünden...

.. de, esas sen nerdesin acaba şu an?.. Tatile matile bi yerlere gitmek yoksa, olduğun yerde durup duruysan benim gibi, madem şunu dene mesela...

Tatile gidemeyenlere öneriler 1:

Gerekli malzemeler: Bir adet bikini yahut mayo, üç adet orta boy Süpermen... Bikinini, mayonuş giyin. Süpermenleri etrafında uçurttur. Püfür püfür... Ha imkânım yok, durumum yok, bu saatte Süpermen'i nerden bulcam, çok pahalı filan deme. Anlamam ben. Bak taaa 1979'da yapmışlar bunu. Demek ki olabilen bişey... Yahut bi yerlerden bulup, 'Süpermenler' filmini seyret. Ben şimdi öyle yapcam mesela... Keşke evde karpuz olsaydı. İyilik güzelliik diler, selam ederim.

NURGÜL KAAN

Cemevi tartışması sanki birşeyler hatırlatıyor...

Önce KURAN sonra KARATE!

Diyanet İşleri Başkanlığı ile Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın imzaladığı protokol uyarınca Gaziantep'in Nizip ilçesindeki Hatice Kübra Camisi ile Müftülük Camisi'nde karate kursu açıldı. "Karate kursunun ilerleyen zamanlarda tüm camilerde yapılması planlanıyor"

Ülkücülerin serbest kalmasına yarayan 3. yargı paketi önerisinin kendinden çıktığını söyleyen AKP milletvekili Selçuk Özdağ "İçerde solcu kalmamıştı" dedi..

AKP'nin ülkücü katilleri salıverme operasyonu
AKP'nin yeni sansür yasası
AKİT (kana doymayanlar) Hedef Rakel Dink
Numan Kurtulmuş (Hasss!..)

HADI LAN, EKİBİ YENİDEN TOPLUYORUZ!

Hizbullah sanıkları, Sivas sanıkları derken şimdi de ülkücülere özel hazırlanan 3. yargı paketiyle, katliam hükümlüsü ülkücüler serbest kaldı..

AKP ile Has Parti birleşiyor, Numan Kurtulmuş AKP'li oluyor...

Çamlıca'ya cami yapılınsın mı? Cemevleri gerekli mi? Alevilik din midir? Namaz ibadet midir?... Türk-Kürt kışkırtması yetmezmiş gibi Dindar-Laik, Alevi Sünni gelişikleri de körüklenmeye çalışılıyor. BİZ DE BİR BİLENE SORDUK...

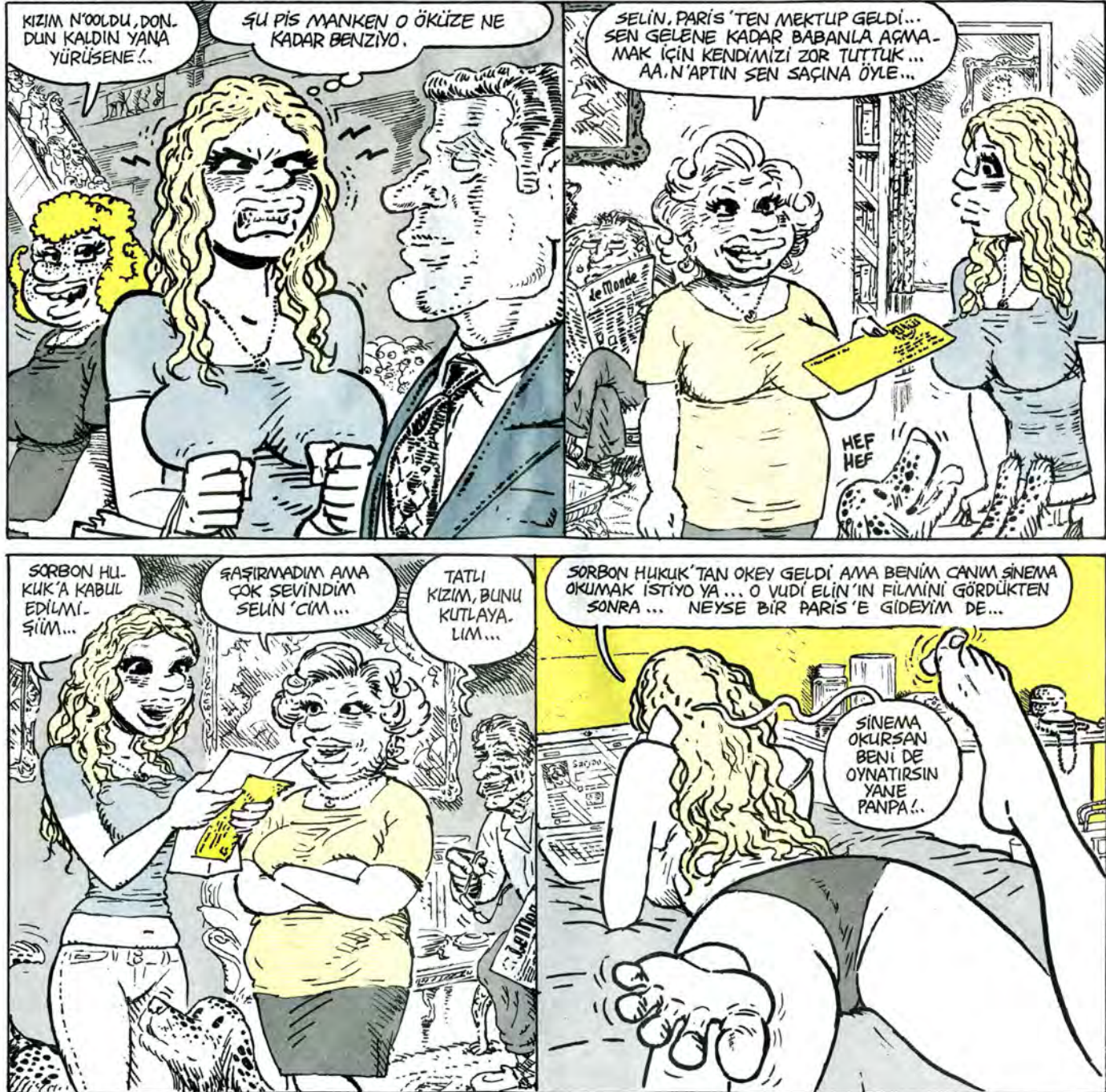
Selin

Yaz: **TUNCAY AKGÜN** Çiz: **KEMAL ARISTON**

ÖZET:

O ZAMANKI LİSAK İSTİLAZINE YOLCU LÜZULANLAR DA HERZEDİYSİ LİGASIN KAPISINA KODAR GİTİRLİYORLARI. BİRİNE HAFİFİ FİDİSİ DİNECİSİNİ KİMİSİ DE BİLİYEN DE CEMAL'IN O AVRULIŞININ ÇOK ZOR OLANIŞI...

PARİS'DE BİRİ GİTTİĞİNDE HAFİFİ DİNECİSİNİ FİDİSİNİ FİDİSİNİ GİTTİĞİNDE... O PARİS'DE BİRİ ALIYOR... SORBON... DİNECİSİNİ LİGASININ KAPISINA KODAR GİTİRLİYORLARI. BİRİNE HAFİFİ FİDİSİ DİNECİSİNİ KİMİSİ DE BİLİYEN DE CEMAL'IN O AVRULIŞININ ÇOK ZOR OLANIŞI...

TURBO PARADOKS

Şambrelle yüzmeyi öğrenler asla iyi yüzemezler ama usta bir şoför olurlar. Şambrelle yüzme öğ- renenler çok ayak çırpma alışkanlığı için yüzlerken çıkardıkları köpükten adeta göröl- mezler. Denizdeki enginliği, güzergahın ve yönün net bir şekilde belli olmayışının da etkisiyle kulaç- ları onları daima sola ya da sağa çeker. Ayrıca çok çabuk kesilirler. Buna karşın bu şahıslar kamyon, kamyonet, otobüs, traktör gibi tüm ağır vasıtaları ustaca sürmek suretiyle gayet iyi bir şoför olurlar ve hiç yorulmadan 11dalle saatlerce araba süre- bilirler. Bunda, yüzme öğrenirken suya batmamak için zor anlarında, güvenle sarıldıkları şambrelle- riyle bütünleşmelerinin önemli bir etkisi olduğunu söyleyebiliriz...

Kırtasiyelerde satılan bunca kalem çeşidine rağmen hala pompalı dolmakalem kullanan adamların sayısı hiç de azımsanacak ölçüde de- ğildir. Bu adamlar klasik dolmakalem kültürün- den vazgeçmeyerek tükenmez kalem, pilot, keçeli, roller vb. kalem çeşitlerini adeta görmez- den gelirler. Ayrıca bunlar 0.5, 0.7, 0.8 vb. hassas kurşunkalemli de kullanmayarak bildiğimiz klas- sİK kalemtraşıyla açılan kurşunkalemli tercih ederler.

Dolmakalem kullanan adamların el yazıları da güzeldir. Bir belgeyi dikkatlice okumadan asla imzalamazlar. Tükenmez kalem adamları, kalemler- in kapaklarını sık sık kaybettikleri gibi kalemler- ile çay bile karıştırırlar. Ayrıca bunların çek ve senetleri genellikle karşılıksız çıkar, ödemelerde sorun yaşarlar. Dolmakalem adamları kışın Sü- merbank pardesüden vazgeçmezler. Tükenmez kalem adamları ise montu tercih ederler. Montu- ların ceplerinde hep tükenmez kalem lekesi var- dır...

Ortaokulda, lisede ders kitabını, defterini kı- rıp ceketinin cebine ya da pantolonunun arka cebine koyan çocuklar savruk ve vurdumduymaz olurlar. Kendilerini hiçbir konuda yormak istemez- ler. Hayat boyu orta karar bir başarının etrafında döner dururlar. İleride esnaf olup orta büyüklükte bir dükkan açarlar. Tek hayalleri işlerini büyütme- ktir. Gel gör ki, genellikle oldukları yerde sayarlar. Öte yandan kendi yağlarıyla kavrukları için geçim sıkıntısı da çektikleri söylenemez. Muha- sebe defterlerini düzensiz tuttukları için en çok korktukları şey vergi müfettişlerinin ani baskınla- rıdır. Bunlar hangi şartlarda olursa olsunlar daima neşelidirler ve muhabbetleri zevkle dinlenir. Bir de ummadık hediyelerle durup dururken çocuk- larını sevindirmeyi çok severler. Bu ummadık he- diye de beklemediği bir anda çocuğun önüne koyup "al lan kerata, al lan keranacı" gibi sözlerle ensesine küçük bir şaplaak atarak verirler.

Misafirler ya da başkasının evinde kalanlar üzerine yapılmış küçük bir araştırmadır. Misafir- liğe giden şahıs gittiği evin varsa kedisine veya küçük çocuğuna kendisini sevdirirse o evde tutu- lur ve daima aranan bir misafir haline gelir.

Hatta hiç sevilmeyen bir misafiri bile kedi ya da çocuk severse, eşler biraz olsun yumuşarlar. Bu olgu eşlerin kedi veya çocuğun önsezisine gü- vendiklerinden olabilir.

Pek tabii ki bu araştırmamız kedili ve küçük çocuklu evlerde yapılmış gözlemlere dayanmak- tadır. Şüphesiz bu tür evlerde, bu formülle misa- firin kendini sevdirmesi daha kolay olmaktadır. Ondan sonra gelsin dolmalar, gitsin börekler, açıl- sın çekyatlar, muhteşem sabah kahvaltıları... Ke- disiz ya da çocuksuz evlerde misafirin sevilmesi ve ihtimam görmesi için sağlam bir gayik muha- betiyle ev sahiplerini sürekli güldürmesi ve can- larını sıkmaması gerekmektedir. Bu da oldukça zordur.

Bu arada misafir uyanıklık yapıp kendisini eş- lerden birine sevdirirse o evde her zaman şimşek- leri üstüne çekebilir ve ihtimam görme durumu muallakta kalabilir. Çünkü eşlerden birinin bu du- ruma kılınma ihtimali yüksektir.

Tüm bunları bilen uyanık misafirler ve gayik- çiler gittikleri bir evde kedi ya da küçük çocuk ol- duğunu gördüklerinde rahat bir nefes alırlar, çaylarını yudumlarlar...

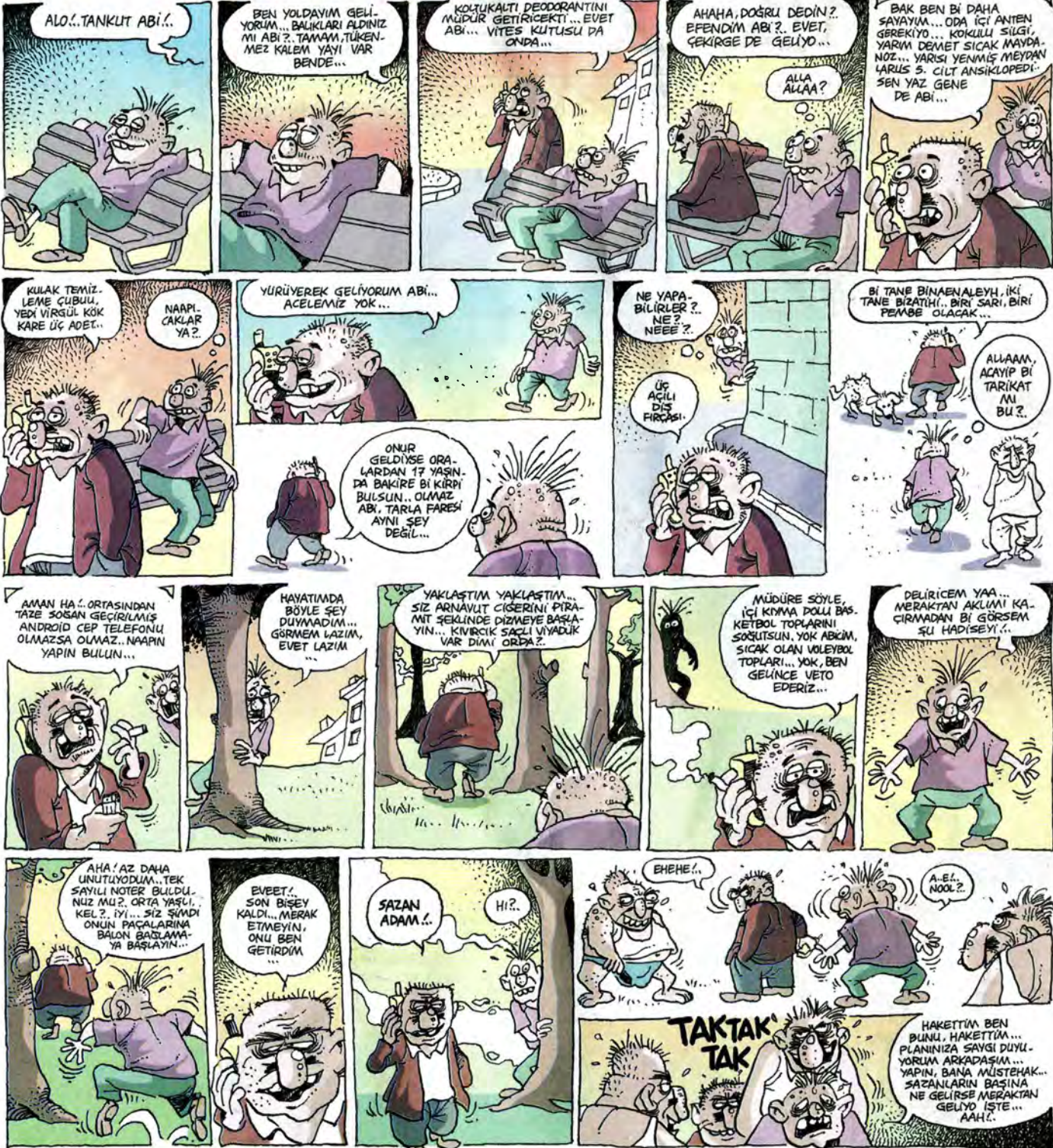
Raziye'nin değerli katkılarıyla.

GÜNERİ İÇÖĞÜ

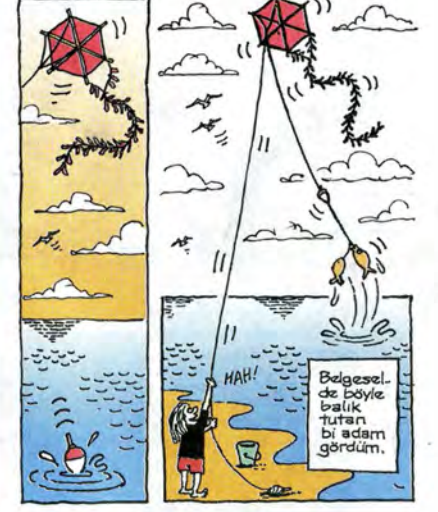
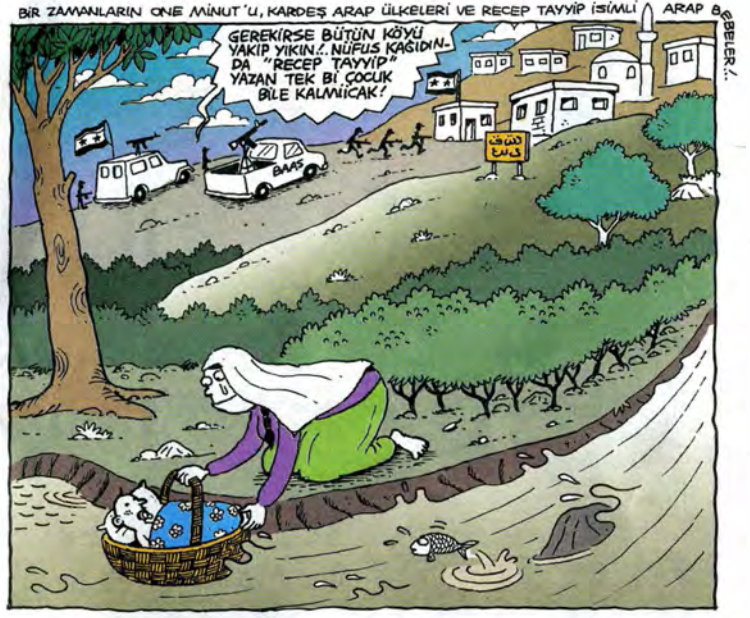
TEREFLİ

PICTURES

LEMAN 7

Erhan Candan

- Bişi sorcam Sıkılhan, sence ben ne gibi kokuyorum?
- Müdür gibi
- Çok saçma yaa nasıl yane? Ya ben şey diye sordum sana salak, hani artık şampuanlar felan kadın erkek diye ayrılıyor ya, "Erkek gibi kok, kadın gibi kok" şeklinde...Büzge salağı bana "Erkek gibi kokuyosun lan sen" demişti... Hadi erkek bi derece de müdür ne yaa?
- Sıra ona da gelicek bebeem. Erkeklerle "erkek gibi kok" kadınlara "kadın gibi kok" felan derken "Müdür-sen, adam ol, müdür gibi kok, manav-

san manav şampuanı sıkın kafana, keriz gibi Stefan Hawking'in şampuanından kullanarak topluma maskara olma" diyecekler...

- İyi de ben müdür diilim ki, neden müdür gibi kokuyorum, müdür nasıl kokuyo? Bi tarif edar mısın?
- Bilmiyorum hiç müdür koklamadım.
- E ama neden?
- Anlaminiz yok!
- O zaman sen de genel müdür gibi, hatta müsteşar gibi kokuyosun! Hayvanlığın reklam yüzüsün, artı, dünyaya açılan kapısın, ilk insanların ilki, uzaya gönderilen ilk hayvansın, sefil. Altı üstü tüketican, ne bu tripler felsefikler. Anlamımız yokmuş, asıl senin beynin yok. Boş küme, kabiliyetsiz eleman, sayı bölü sonsuz kere sığırısın işte oğlum. Sen bu kafaynan, yalnız öleceksin... Cesedinin kokusunu duyan komşular haber vericak. Şimdiden ceset gibi kokuyosun, ölüsün.
- Anlaminiz yok!
- Daha da bişey demiyorum ben S-

kılhan. Tanrı parçacığ çarpsın seni.

- Sıkılhan, merhaba Enes ben. Bil bakalım şu an neyin üstündeyim? Saçlarım ritm ve titreşim içinde dalgalanıyor, bazen tatlı tatlı zıplıyorum. Deri ceket geydim asıce ve bir motosiklet üzerindiyim dostum. Aslen Bayburtlu bir şöför kardeşimin beline sarıldım, estire estire gidiyoz...
- İyimişiniz. Bayburtlu partnerin su içmeye mi gitti, niye beni aradın?
- Motosikletleliyiz diyor dostum, şu an için asrın icadı. Ben bir toplantıya yetişmeğe çalışırken trafik keşme-keşinde "Yardım Allah yok mu beni toplantıya yetiştirecek bir ticared dostu, insan evladı" diye veyl veyl inlerken; görevden dönen bir motokurye kardeşim bana yardım elini uzatıp motosikletinin tersine ilişti. O dakika dedim ki: ...
- Ticared...
- Vallaha öyle dedim. Madem ki ortada bir trafik realitesi var. Bu niçün

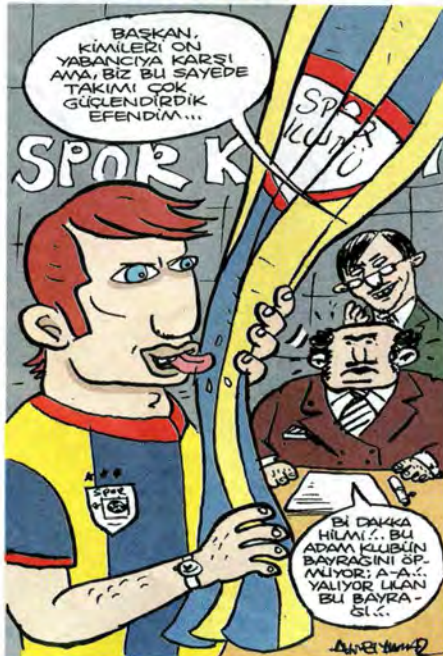
bu tip çözüme yönelik seri tedbirlerle bir iş sahasını da beraberinde getirmesin... Trafik, Karadeniz'in Dereleri gibi boş boş bedavaya mı aksın?
- Akiyo mu ki lan trafik?
- Trafikteki atıl kapasiteyi derelerde kine benzetmek için misal veriyordum. Oradaki ticari fırsattan söz ediyordum...
- Naapıcaz; sen, ben Bayburtlu motosiklet partnerin tıklı trafikte çakma kapaklı su mu satcaz...
- Hemen küçümsemeyelim o sektör de büyük yalnız, çakma kapak felan deyip burun kıvrırma. Yalnız kapılmış tabi, acaip organize otoban esnafı aralarına giremezsin, tadsızlık ederler, nıza çıkarırlar. Amma benim dediğim kuryeyle adam taşımak. Çağırıcaksın gelecek kurye, sarılıp beline trafige neyime takılmadan gideceksin. Haa diyeceksin ki, ben elin herifinin beline neye sarılayım, hele de bayansam. Bu durumda devreye bayan sürücüler giriyor. Durumu Yeşil Sermaye'nin Güler Sabancısı olarak bilinen Behiye Büşra Uhrek Hanım'a açtım "Finans bazında

tabii ki destek veriz Enes Beycim, hanım motosiklet sürücülerini kısa sürede yetiştir" dedi. Seneye de Atatürk Köprüsü'nün tamiratı var bak, ayrıca nüfus nereden baksan en az ellibin daha kitler. Metrobüsü uzattıkça uzatıyolar da çöktükçe çöktüyo, kitledikçe kitliyo... Ölmez yani sektör... Koş gel rızıklanalım. Alo... Sıkılhan? Alo... Bak belki Murat Kazanasmaz'ı da alıcaz kadroya, adamın ismi büyük, şirkete lansman getirisi olur... Alo... Orda mısın?
- Yoldayım, üzerinize doğru kamyonla geliyorum.
- Sen anca alay et zaten kepaaze adam. Bir çözüm bulayım, bir ticared edeyim yok. Trafik tıklalı mı, tıklalı... Habire papağan gibi "çile, eziyet, keşme-keş" edebiyatı. Yahu Allah'ın adamı niçün hal böyle diye bir iş sahası açmak aklına gelmiyor? Yok amaaa, fikir vermek yook anca eleştirir var. Kapadın mı? ... Kapat gıt görmezden gel daha sen....

ATILLA ATALAY

LEMA

Ahmet Yılmaz

- Kurbağa Presi (Buz sensörlü)

● CERN Deneyi ve Gözlemci Kardeşler...

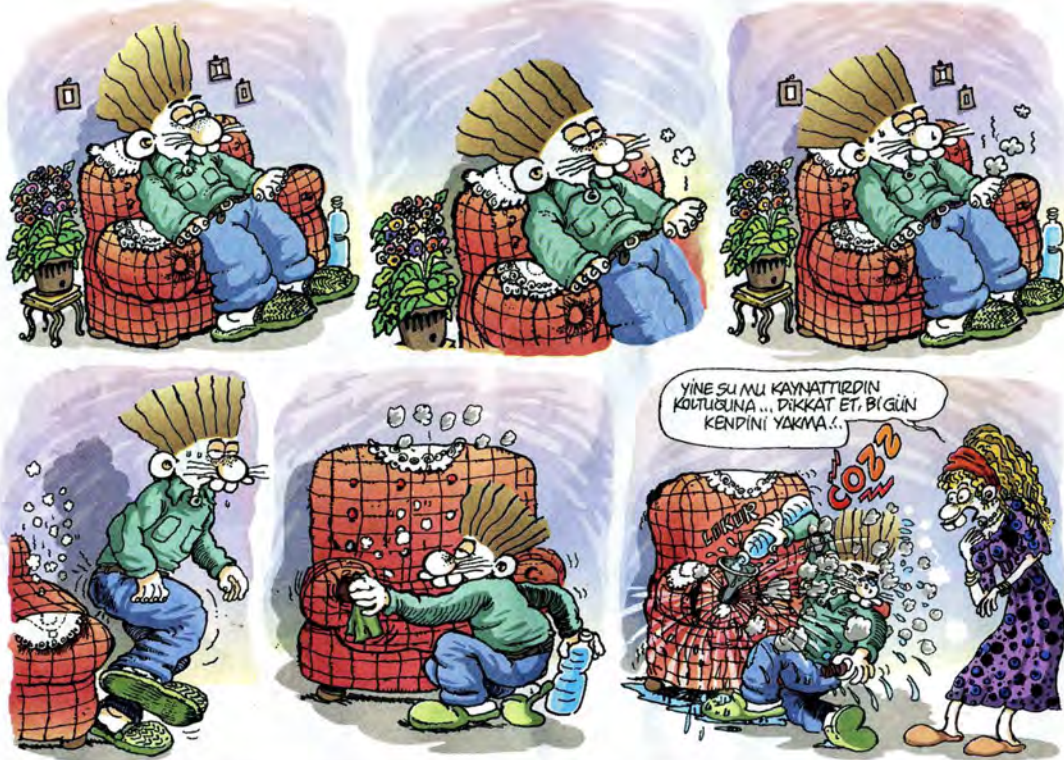

● MISIR PİRAMİTLERİNİN SIRRI!

BEZGİN BEKİR

Tuncay Akgün

ANAA BİR TÜRLÜ ANLATAMAYANNIKA ANSİKLOPEDİSİ

FIGÜR: Elleri devekuşu gibi

sivriltilip etekli olarak yürüyen mısır piramitlerinde yanlara nakşedilmiş rölyef tarzı bir dansa ait kısa bölümlerden oluşan çok yüksek sanat eseri. Dadaizm.

MEŞREP: Doğada giden bir in-

sanın ne yapıp ettiğini, biz ona ne dedik de bize sınırlendiğini, maç yaparken hırçın, saha dışında çok efendi biri olduğunu anlamamız yarayan gösterge.

Örnek: "Bildiyimizi Tacı değilsin sen. O gitti yerine başka Tacı geldi.." "Son altı saattir Erol benim adım. Tacı deyip durma da sigortamı attırma."

VAMPIR: Ön dişleri hafifçe çıkık, arkalıklı kara elbise giymiş gamlı kişi..

Örnek: "Gecenin üçünde umzuma
kuş kondu, Boynuma bakıyor."
"Hah, işte şimdi babalara geldin
sen Mesut."

ZEVK: Eğlenceye düşkün bazı kişilerin tatlı hayatı. Parfüm, tiyatro bileti gibi hoşlanı yaratan eşyalar. Köpüklü şampuan vesaire.

MAKAS ALMAK: Elinizi pense yaparak karşımızdakinin kafasının yan taraflarından döner keser gibi yüz etini ellemek.

FILE: Pazar yerlerinde bazı kısımları boş bir torbanın aralarından ip geçirerek oluşturulmuş örgü sistemi. Skor dayalı oyunlarda kalecinin gol olan yeri.

Ömek: "Doksan dakikadır buradayız, ağlara bir tane bile balık takılmadı be kaptan."

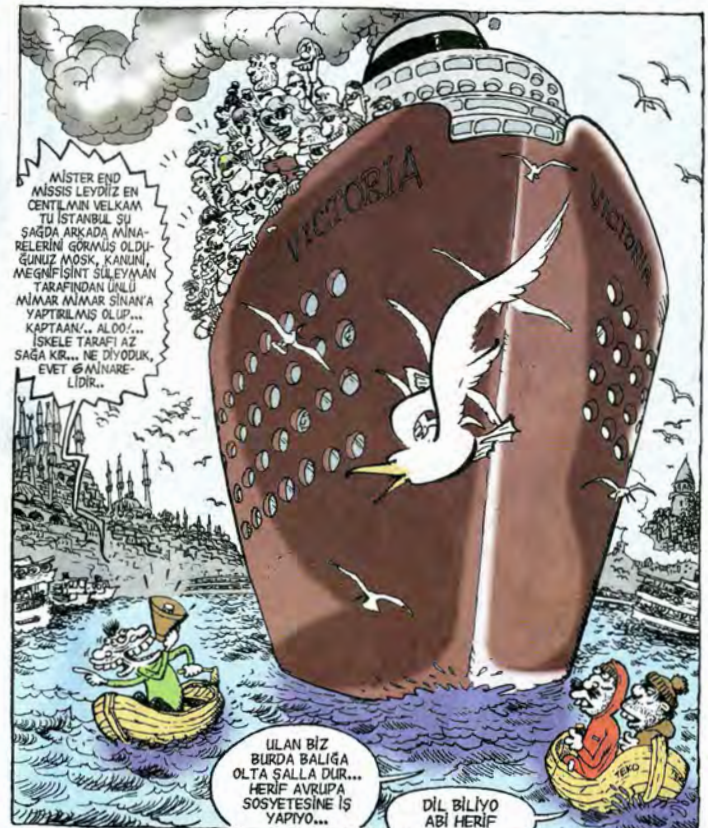
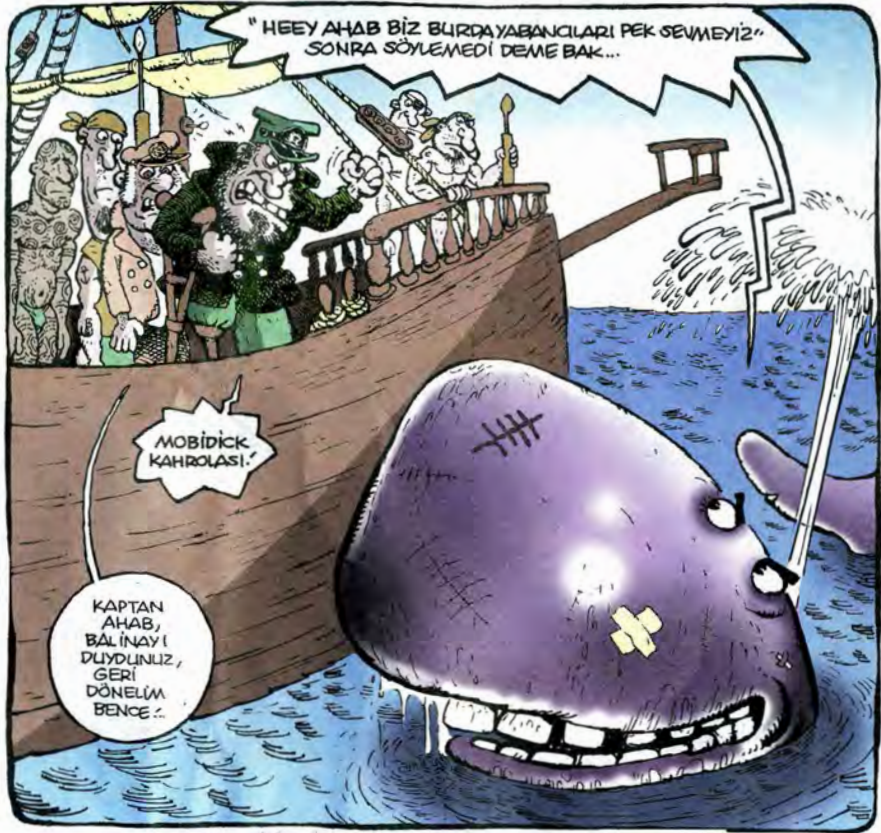
Behiç Pek

GÖNÜL ADAMI

Güneri İÇÖĞÜ

LEMAN 10

TUNCAY AKGÜN & KEMAL ARATAN

Behiç Pek

behicpek@leman.com.tr

Başımda kavak yelleri...

Küçükken ülkemiz için nelere üzülmek dik ki, ilkokulda Çin malı kurşun kalemli kullanır, uçları sürekli kırılan Türk malı kalemlerden utanırdık. Almancaların getirdiği süslü kibritleri hayranlıkla kurcalar, bir kibrit neymiş, onu bile yapamıyoruz, kutusu kutuya, çöpleri eğri-büğü, bir şey benzemiyor diye hüzünlendir, sahilde, deniz taşlarının güzelliğiyle avunurduk!

Sonunda tüm bu gerçekleri öğrenmek üzere büyük şehre geldim. Ankara'ya girer girmez, bomboş bozkır şaşırttı beni. Atalarımız hiçbir işe yaramayan bu topraklar için şehit olmuşlar? Timur, Ankara Savaşı'nda fillerini ormanda gizlemiş, nerede o ormanlar, yok! Bu ormanı taşıyan kim? Bir zamanlar kürk hayvanları avlanırdı! Şimdi, rüzgârın sesinde ne bir böcek ne de yaprakların hışırtısı! Büyüğü süpürgesi gibi kökleri dışarıda kurumuş ağaçlar! Çıldırması gibi kızgın kaya parçaları! Akıl hastanesi gibi bozuk bir çimilli sıradağlar! Kumlaşmış ovada bar bar cırıltıyor zavallı, kupkuru nehir yatakları! Aley edercesine tuhaf taş parçaları! Hayattan el çekmiş gıcırdayan ağaç dalları! Tozdan bembeyaz olmuş bir avuç ot! Yollar kör ve uğursuz. Koskoca ovada, in, cin ve naylon poşet, sürüne sürüne takılacak ufak, çelimsiz, zavallı bir ot parçası dahi bulamıyor!

Hayatımda hiç merak etmediğim Orta Anadolu'nun göbeğine düştüm. İlkokul kitaplarında çizildiği gibiydi: Çankırı, Çorum, Ankara, yani, kıraç dağlar, kuru bir nehir, iki kavak ağacı! Bu mu lan vatan toprağı!

Oysa benim memleketimde otomobiller dalleri kırmadan, dallar kaportada derin çizikler bırakmadan yol alınmaz! Ama burada, ağaç dediğin, yontulmuş tabut tahtası, rüzgâr aralıklarından bin çirkin kahkaha kusuyor! Rüzgâr uğuldamiyor, düştü düşecek topal tepeliklerde takırdıyor! Tepeliklerde istiflenmiş taş parçaları dış gıcırdatıyor, lanetliyor beni. Gözlerimi korkuyla irileştirdim, uzun uzadıya baktım, burada... Burada, başka bir ruh, başka tür insanlar yaşıyor!...

Ankara'nın gecekondu semtlerini Orta Anadolu'nun işte bu sakinleri oluşturur. Yüksek bir tepeden baktığımızda tüm gecekonduların önünde on binlerce kavak ağacı! Kışta, ayazda, toprağın zehirli yılan dilleri gibi göğe uzanırlar. Gel de bu şehre sığın, bu mu lan vatan toprağı!...

Uzun yılların hayal kırıklığı, mutluluğu bu kavak ağaçlarının seyrinde geçti. Tek bir işe yarardı bu ağaç, hayalinizdeki açık denizlerde "kütük" olarak sanılır, liman ararsınız. Öyle yaptım. Ama öyle olmadı, öğrendikçe kavağın tarihini, açık denizde kütük, zehirli vatoz balığı gibi yaktı beni. Ağırlığı korkunç geldi. Ülkemi bu düz ovada, uçurumlarla tanıdım. Çatlayan, çatırdayan kavak dalları gibi kaya parçaları en çirkin hayvanların kuyrukları olup önümü kesti.

Oysa, gecekondu semtlerini hiç bilmiyen Ankaralılar, sadece mayıs ayında ilgilenir kavak ağaçlarıyla! Çünkü pamuklarını şehrin her sokağına atan kavaklar insanı canından bezdirir. Uçuşan pamuklardan göz gözü görmez. Bazıları bu pamuk yüzünden sokağa çıkmaz. Hatta, pamukları tüpüyle kaldırmak için kavak ağaçları kesilsin diye meclise kanun teklifinde dahi bulunduğu söylenir!

İşte Ankara'ya geldiğim ilk günden beri lanetleyerek yazmak istediğim ilk yazı şimdi nasip oluyor! Bu, pamuğunu bolca döken kavak türü, kara kavaktır. Ehlami kavak, zervi kavağı türü meşhurdur. Bu türe İtalyan kavağı da denir. Kara kavağın Ankara'daki

bu türü, meşhur Cotton Wood, "pamuk ağacı" adı verilen çokça pamuk üreten bir türdür. Mayıs ayında tohum salıklarını, yani sümbüllerin toplanması gerekir. Ancak, tohumculuk yapılmayacağı için neden toplanır? Garip, kimsesiz çiçek tozları da kendilerini şehrin beton sokaklarına atar! İnsanın olur olmaz yerlerine kaçırken pamuk parçacıkları sıcak güneşin teriyle de birleşince... Ankaralılar allerji yapıyor diye sevmedi bu uçuşan pamukları! Oysa, pamuklar ayıklanıp tohumculuk çıkartılmalı, rutubetli ve narın bir yerde ekilip fideler yetiştirilmeli! Şehrin insanı "seyirden" başka dil bilmez!

Ancak, Orta Anadolu'da tohumculuk değil, dik ve düz sürünlerin, sırık çelik usulü deniyor, bir kalem boyunda kesilip dikilmesiyle oluşturulan fidelerin yetiştirilmesiyle kavak dikilir.

İşte bu kolay ekim, filmlerde izlediğimiz, güneşin altında günbozu uyuyan Meksikalılar gibi, Orta Anadolu insanının milli ve gevşek ruhunu büyüttü. Kavak, fındık, zeytin, buğday, çay gibi, kavak ağacı da Anadolu köylüsünün "hazır tarım" ruhuna çok diye oturmuş.

Kavak ağacı dikey büyüme yaptığından düzgünlüğü ve beyaz odunu meşhurdur. Yol ağacı olarak idealdir. İtalya'da 1. Dünya Savaşı'ndan sonra kâğıt fabrikaları için Po Ovası'nda kavak araştırma merkezleri kurulur, büyük kavak ormanları yaygınlaştırılmıştır. Bir yaprak hastalığı yüzünden on yıllar boyu çalış-

malar yarım kalmışsa da bir milyon üzerinde kavak üzerinde çalışmaları yapılmış, iki binin üstünde yeni melez tür bulunmuş, yeni türleri "isim" değil, 500, 501 gibi numaralar verilmiştir.

Kavak, okaliptüs ağacı dışında en hızlı büyüyen ağaçlardandır. Yaprak şekilleri aynı ağaçta dahi değişiklik gösterebilir. Bazı kavaklar, bir yaşındaki yaşı dallarını kendiliğinden atarlar. Yani doğan bu-

dama, yani, yine insanoğluna bir kolaylık.

Ak kavak türü kumluk arazide bile yetişir. Suriye ve Cezayir'de vaha kenarlarında yetiştirilir. Orta Anadolu'nun sıcak iklimine bu yüzden uygundur. İtalyanlar ise kuraklığa karşı hem Adriyatik sahillerini örtmüşler hem de Avrupa'nın en üretken mobilya sanayine kapı açmışlar. Kavaklar, sulak kavaklar-kurak kavaklar diye isimlendirilebilir. Yapraklı ağaçlar arasında en hafif kavaktır. Bunun sebebi, odun içindeki hava boşluklarıdır. Rendeleme esnasında lifler kopar, çukurluklar bırakır. Yani, mobilya için düz sathlar için elverişli değildir, ama iç malzeme için birebirdir. Hafifliği ve dayanıklılığı kullanın alanını sonsuzlaştırır: Kereste, kontrplak, kaplama, sunta, dekorasyon, kibrit sanayii, kürdan, sandık, kutu, her türlü ambalaj, vagon imalatı, her türlü oyuncak vs. Eğilme ve bükümle kabiliyeti ve çivileme karşısında çatlama, kıymık yapmama gibi özelliklerinden dolayı, akla gelmeyecek alanlarda kullanılır.

En önemlisi selüloz sanayiidir, pişirme esnasında lifleri kolayca açıldığı için. Kavak odunu ladin kadar değılse de kâğıt ve selüloz sanayinin en kıymetli ağaçlarındandır. İşte bu yüzden Sümerbank kâğıt ve selüloz ihtiyacı için Fransa'dan menşel bilinmeyen yüz binlerce kavak fidanı getirip ekmiş. Ve bu türe Sümer-I adını takmış.

Peki, Orta Anadolu'nun çürümüş, güneş yaprağı, kabuklu yüzüyle bütünleşmiş kavak ağacı bu kadar yaygınlığa rağmen bilinmiyor mu? Hayır! Uzaktan gördüğünüz kavak ağaçlarının çoğu işe yaramaz, çünkü bakımsızdır, çoğu, kök, kabuk, mantar has-

POLaROID ÇOCUK ve BAŞKA DÜNYALILAR

Yazan & Çizen
M.K. PERKER

talıklarına tutulmuş, içten çürümüştür. Orta Anadolu insanının kavak bakımı şu kadardır: Karşıdan kavağa bakar, "çatal" yapmış deyip, düzgünlüğünü bozacak endişesiyle çatalı budar.

Bunca yaygınlığına rağmen, Orta Anadolu'da kavağa dayalı dişe tırnağa dokunur bir sanayi yoktur. Şimdi, Bursa İnegöl'de gelişen mobilyacılık yüzünden çok verimli araziler kavak tarlalarına dönüştürülmüş, bu verimli arazileri kavak ağacıyla örtmenin acısını onlar da bilmiş olmalı ki, aynı tarladan ikinci bir "ara mahsul" almanın yoluna gitmişler.

Peki, Orta Anadolu insanı, kavağın yüzüne bakmadığı halde, bu hastalıklı kavak düşkünlüğünün sebepleri nelerdir?

Bunun, huzursuz bir hikâyesi vardır. Rahatlığı, kolaylığı, yüzüne bakmadan kendince yetişmesi... Çalıma, eğitim, sosyal zihniyetimizi anlatıyor gibi. Kolay, ucuz, rahat, ne var ben de yaparım gibi, hayatı bu kadar küçümseyen bir zihniyet. Hastanelerine, trafik kazalarına kadar kovalayın, aynı zihniyeti bulacaksınız. Kuru bir nehir yatağına, üç kavak diktik mi, her şeyi hallettik... Öksürüğü, tıksığı bile rüzgâr sanan bu uyuşuk zihniyetin artık bir yurdu yok!...

Geri dönseler bile artık orada bir "memleket" yok...

Huzursuz hikâyesi, insanın yüreğini delip geçen bir aptallık şahikası. Tarihimize, zamana saplanmış zalim bir diken gibi. Hepsi, mutlu bir masal anlatır gibi hâlâ... İlk çocuğu yaptığmda, köyde yirmi beş kavak ekdim... İkinci çocuğu yaptığmda on beş kavak ekdim... diye başlar. Ektiği kavaklardan zamana ve hayata karşı bir "repo", bir istikbal sigortası garantisi, hayali çıkarır. Orta Anadolu insanı hâlâ, ağzının sulanarak, "oğlan askerden döndüğünde eli kavağı var" gibi konuşup, çocuklarını da, kavak, su kabağı yetiştirir gibi, millî karakterimize rengini veren, eğitim, siyaset, edebiyatımızın zihniyetini, ruhunu anlatır gibi, derenin kenarına bırakılmış eli kavak fidesinden umut bekler!...

Kavak ağacı, Orta Anadolu insanının umut deposu, masalı. Kavağa içten bağlanmış ancak onu sanayiye taşıyamamış. Tüm kötülükleri zamana yaptığı kavak yatırımla aşabileceğini düşünmüş. Ne kendisinin ne ulusunun ihtiyaçlarını anlayabilmiş. Boşa çıkan, umutlarla büyük şehirlerin dev kargaşasına sürüklenmiş bu insanlar bugün, umutları gibi kendileri de komik bir kavak hayaleti olmuş, kâpıcılık, odayıcılık, bulaşıcılık, hizmetçilik gibi işlerde, götlerinden ter çıkıp, ölüm yaşı ortalamasının 35-40'a düştüğünü gördüklerinde, çocuklarına hâlâ aynı mutsuz masalı anlatmaya devam etmektedirler.

Ve çaresiz çocuklarıyla gecekonduyunun önünde ki kavağın altında bir akşam vakti, bir keyif çayı içecek zamanı ve huzuru hiçbir zaman bulamayacak!...

Oysa, titrek kavaklar, en küçük rüzgârda bile yapıkları avize gibi sallandığı için, titrek kavak adını almışlardır. Gece boyu ayışığında titreyen bu yapıklar, tarihin büyüü mknatısları gibi, şehre, yeni kavak masalı düşkünü yoksulları çekmeye devam ediyor!

Ve şimdi, büyük çoğunluk, atalarının, kendilerinin uyuşukluklarını, aptallıklarını anlayacak kadar uzun bir ömüre sahip olamıyorlar! Eli yüzü düzgün, götüne kot yakışmış on binlerce genç kız, gecenin ilerleyen karanlığında, işte bu kara kavakların önünden taksiy binip, zengin muhitin çocuklarına seks oyuncağı olmak üzere yola çıkıyor, her gece... Götüne kot yakışmayan yüz binlercesi ise sabahın karanlığında, bir daha akşamın karanlığında dışarı çıkacakları konfeksiyon, ayakkabı, mobilya atölyelerine doğru yola çıkıyorlar!... İş bulamayan yüz binlercesi ise bu kavakları gün boyu seyredip aklını yiyor!...

Bu insanlara Müslüman mısın diye sorduğunuzda, sizi odun ateşine yakacak kadar kin ve hırsla, tekbirle, mehterle üzerinize yürürler! Alevi mısın dediginizde, yeri göğü sarhoş eden bin bir türkülle dağları inletirler. Ama, işte orada, gerçek, şu ki...

Bir kavağı dikemedik... Çünkü, her şeyin eğitimin, sanayinin, siyasetin ama her şeyin kendiliğinden büyüüp, kendiliğinden budanıp, ülkemizin ve çocuklarımızın önünü açacağını düşündük. Bir kavak gibi, yüzüne bakmadan!... Orada, kurumuş dere kenarındaki üç kavak ağacından istikbal bekledik!...

Eğitim beş yıl olsa ne olur, on beş yıl olsa ne olur? İslâmcı olsa ne olur, laik olsa ne olur? Kavak gibi, su kabağı yetiştireceğiz, çünkü onların öğretmenleri de bu okullarda kavak gibi, su kabağı gibi yetiştirildi, çünkü o öğretmenlerin hocaları da kavak gibi, su kabağı gibi yetiştirildi!...

LEMAN 13

DEVAM HAFIZA...

KOZALAK

ÇAĞAR

KOZALAK VE 3-TÜRDEN İLİŞKİLER...

Sayı: 1078
18 Temmuz 2012
Çarşamba
Haftalık Yayın
Sürekli Yayındır

Yayıncı: LM Basın Yayın Ltd.Şti. • İmtiyaz Sahibi ve • Genel Yönetmen: Tuncay AKGÜN • Yazışleri Müdürü: Zafer AKNAR • Müesese Müdürü: Ali YAVUZ
• Muhasese Müdürü: Gülşüm ÜNLÜ • Satış Müdürü: Ayhan OLUZ • Grafik: Murat Yücesan • Fikret Özdemir • Aydın Şahin • Sedat Gösterikli • Adres:
İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/ İstanbul. • Tel: 0.212.292 95 65 (4 Hat) Fax: 0.212.245 38 06 • Abonelik için Tel: 0.212.292 95 65 • Baskı:
LeMan Matbaası • Adres: Aliminyumculuk Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 • Hadimköy/İST. Tel: 0212 - 858 00 93 (Pbx). • Genel Dağıtım: D.P.P.A.Ş

Göğede yürüdüğüm halde, şapka kafamdan çıkarmadım. Böyle yakıştı, beni değişik bir tip yaptığını düşünüyordum. Şu tipli ya da tipsiz olma meselesini, 15 yıl önce aşmış olmalıyım! Demek ki, bir takım ruhsal olgunluklara, çeşitli iç huzur becerilerine rağmen, gene de insan tipine felan tıkkat ediyor. Fekat, tipim ne dersin desin, ben de haklıydım öte yandan: Evet, bir olasılık şapka yakışıyor da olabiliirdi, ama bu zavallı insanı duyguya, "yakışma, yakıştıma" olayına teslim olma-yacam diye de, on metrede bir şapkayı kafamdan çıkarp elim alamazdım. Güneş altında yürüdüğüm müddetçe doğal bir davranış sergiliyordum; şapkamı kafamda tutuyor, boynumu, başımı sıcaaktan koruyorum. Her gölgeye geçişimde, artık böyleli doğal olmaz diyerek, estetik kaygılardan sıyrılma gayretiyle şapkamı çıkartıp elim almadım; belki de, asıl doğal olmayan şey buydu! İki buçuk saniye içinde bunları düşününce (gerçekten o kadar kısa oluyor. Yazıda yazılırken, ağır çekimmiş gibi uzamakta, zaman ve düşünceler) gölgedeyürdüğüm dakikalarda da şapkayı çıkarmamaya karar verdim. Fiziksel birkaç fayda da benim yanımdaydı: Böylece elim boşta kalacaktı; ayrıca olur da sert bir rüzgar eserse, şapkanın boynumdaki ipi, onu üzerimde tutacaktı. Şapkalara hiç aram olmadı için, neredeyse sünnet töreninden beri bir şapka giymediğimden; şaşkınlı yeni birşey daha fark ettim: Alınm sıcaklara bile, şapkayı kafamda, arkaya doğru kaydırır, böylece hem değişik bir tip sahibiyim daha olur, hem de çıkartıp elim alman tamamen gereksizleşirdi.

Şapka, İndiyana Cons tarzı diye kabaca ifade edebileceğim, geniş kenarlıklı bir şapka idi. "Safan şapkası" da deniyordu. Hatta sadece öyle deniyordu, "Indiana Cons"u heyecan ve mutluluktan ben uydurmuş olabilirim. Sıcaktan beynim eriyecek korkusuyla, marketten satın aldığım bu kumaşlı ve ipli arkadaş ile, şu an aram iyidir. Yukarıdaki, bir aceminin heyecanını yansıtan satırlar, onu ilk giymeye başladığım günlere ait. Artık o tutukluğu üzerinden attım, tip-mip meselesine de pek takmıyorum. Şapka, kafamda böylece duruyor ben yürürken. Ne o bana lafa atıyor, ne ben onun hakkında düşünüyorum pek. Büfenin önüne geldiğimde de kafamdaydı herhalde. Son bir iki yılda mükemmel bir alışkanlık edindim ve evde yiyorum yemeklerimi. Ama uzun bir süre dışarıda vakit geçirmek gerektiğinde, yemek yemek için "Metin gibi" eve koşturamam. Metin isminde, eski bir komşumuz, mahalle arkadaşım, adasım var. Eczacıdır kendisi. Ve tüm çalıştığı işyerlerinde, öğle vakitleri çıkıp, evine gider yemek yemeye. İster tutumluluk, ister ev yemeği manyaklığı olsun, fark etmez. Disiplinle hayran olmuştumdur. Tabii, bunu kolayca yapabilmesi için, özel bir beceriye sahip: Muthiş hızlı yürür! Ben kendimi hızlı yürüyebilirim, ama benden de hızlı hareket ediyor galiba! Koşmaya yakın bir durum.

Zaten, çalışmıyordum şu an. Geziyordum. İnsan gezip tozarken, hayatın tadını çıkarırken de, dur bi gidip eve yemek yiyeyim demez herhalde. Gerçi, gene öyle yapıcım, aşkama. Bu sadece ufak bir atıştırma. Dişimin kovuğuna. Tavuk-dönerci sağolsun. Daha doğrusu, Tavuk sağolsun! Ucuz yolu atıştırmalar için en uygun seçeneklerden biri oldu. Şu an kendisi, yolunmuş ve doğranmış bir şekilde, uzun bir demir çubuğun etrafına sarılmış, ve içinden ateş çıkan oyukların önünde, dönerrek pişmekte. Büfecinin, büfe içinde, tavuk-döner hazırlamak için ayrıca bir ufak bölümü mevcut. O kadar ufak ki, birşeyleri devirmek için arkasına yavaşça dönüyor. Bu beyin eriten, akıl-fikir sulandıran havada, ufaklık kapalı bir yerde, ve bir de üç oyduğundan alevler fışkıran bir ocağın başında! Kesinlikle yaşlanıyor olmalıyım. Çünkü, 1: Kafam erir korkusuyla şapka takıyorum. 2: İnsanlarla, "sizin işiniz de zor" muhabbeti yapıyorum.

"Yok, alıştım artık ben," dedi, dönerci. Alışmış, kudurmustan betederi! Hayır, "alışmayı" daha güzel ifade eden bir söz olmalıydı. Hatırlamıyorum şimdi. Ama alışmanın deliliği, insanın her duruma adapte olması ve yeni şartlarını-kosullarını kabullenmesi, biliyorum ki, hem hayran olunacak, hem de tiksiniyecek birşey! Dönerci bira-derin ki, o tür, mide bulandıran bir alışkanlık değildi elbet. Vücudu ve zihni, yapması gerekeni yapıyordu. "Tost makinesinde basalım lütfen!" diye, hatırlattım son anda! Bir de kimi insanların, şu tost sapıklığı var ya. Her türlü gıda, tost yapılmış gibi üzerine basıp içince daha bir makbul oluyor sanki! Dediyim gibi yapıp, sonra bir peçeteye sarıp bana uzattı, atıştırmaz azığımı. Sonra saçma birşey yaptım. Galiba nasıl

olsa kafamda şapkam da var diye, güneşin altında durdum, ve eski çeşmenin önünden geçen minibusleri seyrederek, oracıkta yemeye başladım pide (tombik) tavuğumu!

Gidecek bir yerim, yönüm yoktu o gün. Yani, bir plân yapmamıştım. Önümden usulca, kirlili bir naylon poşet geçti. Poşetlerden nefret ediyordum. "Poşete inanma, poşetsiz de kaimal" demişler. Evde, mutfak dolabı altındaki vicir vicir seslerinden, onlara dokunduğumda parmaklarıma yaştıkları o hafif ve yalan duygudan ne kadar iğrensem bile (hele bunların, markette sebze reyonda domates filan koymak için, normallerinden üç kat daha ince ve "yalan" imâl edilenleri var ki, dokunuyor musun, var mı onlar, belli değil!) yine de, onlarsız bir günlük yaşam düşünemiyordum. Kedi gibi, insanın bacaklarına bile dolanıyordular işte. O kısa sürpriz esinti de sona erince, poşet paçamda, yapışık kaldı. Sırf onu uzaklaştırmak için, yürümeye devam ettim, ve Halitağa Caddesine girdiğimde petrol ürünleri içindeki bu en aadı olan mağluğu def etmişim. İlk gördüğüm beton banklardan birine oturdum. Bir tuhafılık vardı üzerimde. Ne olabilir ki diye düşündüm on dakika. Daha az önce, büfenin önünde, güzel bir amacım varmış gibiydi hayatıma. Şimdi ise, suskun, yalnız, başım öne eğik (cep telefonumu kurcalıyordum) dağınık ve geçirdim. Tabii ya! Farkında değilim. Sandiviçim bitmişti! Tıkırırken, insanın bi amacı varmış gibi oluyor. Cüzdanımı açtım, içindeki çıt-çıtı küçük bir bölmeyle daha açtım, ordaki kürdanlardan bir tanesini çekip aldım. Dişimdeki o lanet oyuya sürekli birşeyler kaçtığı için, yanımda birbuçuk senedir kürdan taşıyorum. Bu donanım ve durum hoşuma gittiği için de, bir dişçiyi görmek aklıma bile gelmiyor. Biraz rahatlayınca, ikindim, sıkındım. Çok geçmeden, kendime yeni, küçük bir sahte amaç daha yaratmışım bile: Cep telefonumun ekranındaki küçük simgeleri, yeni ve daha güzel olanlarıyla değiştirmek! "Müzik" klasörünün simgesi, bayağı zorladı beni. Onu en güzel, bir nota resmi mi ifade ederdi, yoksa şu üçgen Play (Çal) işareti mi? Onunla ve daha başka simgelerle oyalanıp, yarım saat vakit geçirmiş olmalıyım orada. Hiç farkı yok! Aynı: Şu az ötede oturan, çeşmede abdestini almış dede gibi. O da neredeyse yarım saat boyunca, dizlerine koyduğu ıslak mendilini kattadı durdu.

Eve dönerken, gölgelik diye, tamirhanelerin önündeki yoldan yürüdüm. Geçerken, "Şapkan harika olmuş!" diye seslendi, karbüratörücü Şenol usta. Ya da, o anlama gelen bir hareket yaptı, hatırlamıyorum. O sıralarda, nedendir bilmem, Anneannemin çizgili yüzünü düşünüyordum! Şenol ustaya "Eyvallah, sağoll!" hareketi çekip yoluma devam ederken (benzin istasyonun içinden geçerken) hâlâ düşünmekteydim. Aslında, düşünmek filan değil. Sadece, gözümün önüne geliyor. O bolca ve derin çizgili, yol yol, güzel yüzü! Birden, ağılayacağım geldi. Yutkunup, geri ittim. Şapkamı da geri iteledim kafamda. Az ileride, kenara park ettiği kamyonunda karpuz satan bir adam var. Adamın, küçük bir jeneratörü var. Jeneratörün, hoşuma giden bir sesi var. Sesin, hayatın akıp gittiğini işaret eden bir çağrışımı var. Çağrışımın, insanın zihnini ziken bir yönü var!

L-Manyak

200. SAYI

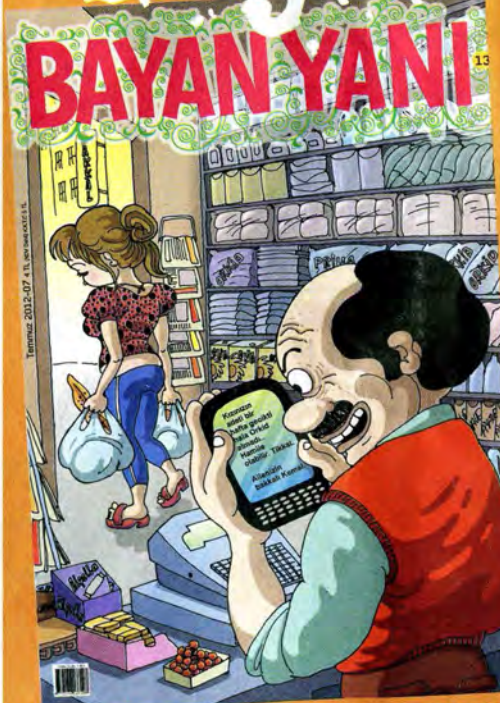
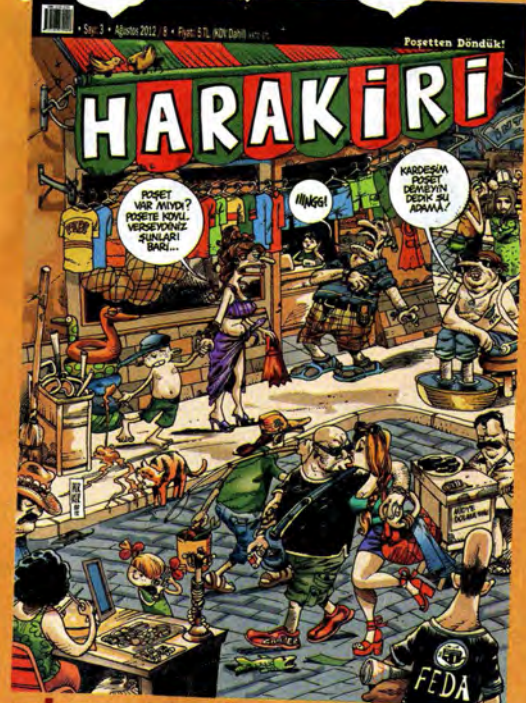
L-M ÖZEL

L-Manyak Tarih Yazdı :)

200. sayı 5 ayrı özel kuşe kapakla...

bayiilerde...

TESTOSTERONSUZ DERGI YİNE, YENİ, YENİDEN...

